

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.627 van 1 augustus 2002.
in de zaak A. 112.603/XIV-7254.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. PATTYN,
 kantoor houdende te 8550 ZWEVEGEM,
 Kortrijkstraat 83

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Soedanese nationaliteit, op 8 november 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 7 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dit advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 29 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. PATTYN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 5 augustus 2001 en zich vluchteling verklaart op 17 augustus 2001; dat op 23 augustus 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 12 oktober 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

2.2. Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij het volgende betoogt:

“Uit hetgeen voorafgaand werd uiteengezet, blijkt genoegzaam dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

Bovendien brengt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk, zoniet onmogelijk te herstellen ernstig nadeel mee voor verzoeker.

Gelet op de ernstige middelen, dient te worden aangenomen dat de tweede voorwaarde, namelijk het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aanwezig is daar uit de omstandigheid dat de middelen ernstig zijn ook afgeleid kan worden dat het niet uitgesloten is dat uit een onderzoek ten gronde zou blijken dat verzoeker vluchteling is en dat bijgevolg de uitvoering van de verwijderingsmaatregel als gevolg kan hebben dat verzoeker naar zijn land van herkomst dient terug te gaan waar hem, daar zijn hoedanigheid van vluchteling niet is uitgesloten, ernstige problemen kunnen te wachten staan.

De Raad van State heeft herhaaldelijk geoordeeld dat een verwijdering van het grondgebied op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt, dat de schorsing van de bestreden beslissing wettigt (...).”;

Overwegende dat de verzoekende partij enkel aanvoert dat het "niet uitgesloten is" dat haar "ernstige problemen kunnen te wachten staan"; dat een dergelijke algemene bewering bij gebrek aan enig feitelijk element met betrekking tot de persoonlijke concrete toestand van verzoekende partij uiteraard niet voldoet aan hetgeen hiervoor is uiteengezet; dat verzoekende partij derhalve niet aantoon met concrete gegevens die ze op zichzelf persoonlijk betreft, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden; dat verder de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing geen ernstig nadeel is, maar er enkel de oorzaak van kan zijn; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één
augustus tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	B. COLLIN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

G. DEBERSAQUES.